

Tilkendegivelse

Meddelt den 30. april 2012

i faglig voldgiftssag, 2011.0077

Fagligt Fælles Forbund

(advokat Peter Nisbeth)

mod

Moderniseringsstyrelsen

for Korsør kirkegård

(advokat Lene Damkjær Christensen)

Tvisten

Denne sag drejer sig om afskedigelse den 27. januar 2011 af en gartneriarbejder, der siden 2004 havde været ansat ved Korsør kirkegård.

Påstande

Klager, Fagligt Fælles Forbund, har nedlagt påstand om, at Moderniseringsstyrelsen skal betale en godtgørelse til gartneriarbejder A.

Indklagede, Moderniseringsstyrelsen, har påstået frifindelse.

Sagen blev behandlet mundtligt den 30. april 2012 med højesteretsdommer Vibeke Rønne som opmand. Som sidedommere udpeget af klager fungerede Kurt Hansen (3F Den Offentlige gruppe) og Helle Sønderskov Sørensen (3F Den Offentlige gruppe), og som sidedommere udpeget af indklagede fungerede chefkonsulent Anne Rosendal og fuldmægtig David Sembach.

Der blev under forhandlingen afgivet forklaring af A, Hanne Gram (3F Den Offentlige gruppe), Karl Vitus Bering, Tove Ambrosen, Anne Borggaard, Karin Flittner, Steen Otterstrøm, Hans Nurup og Ted Lind.

SAGEN PROCEDEREDES

Efter proceduren voterede rettens medlemmer. Der kunne ikke blandt sidedommerne opnås flertal for noget resultat. Opmanden tilkendegav herefter sin opfattelse af sagen. Tilkendegivelsen blev taget til efterretning og kendelse blev frafaldet.

OPMANDENS TILKENDEGIVELSE

A blev ansat ved Korsør kirkegård i 2004. I 2010 opnåede hun fuldtidsbeskæftigelse som gartneriarbejder. Ved skrivelse af 27. januar 2011 blev A opsagt med et varslet på 5 måneder til fratræden den 30. juni 2011.

Opsigelsen er begrundet således:

”Korsør kirkegård har ikke længere arbejdsopgaver til en helårsansættelse, hvorfor denne stilling bortfalder helt. Arbejdsopgaverne er for den samlede medarbejdergruppe enten helt fjernet eller omlagt fra og med den 1. april 2011.”

I Korsør kirkegårds bemærkninger til et referat af et møde den 10. februar 2011 mellem repræsentanter for Fagligt Fælles Forbund og Korsør kirkegård vedrørende afskedigelsen af A, hedder det bl.a.:

”Forklarer at der skal findes løn midler med henblik på at omplacerer arbejdskraft fra vintersæson til sommer som derved udvides fra 2 til 3 sæsonansatte (to gartneriarbejdere og 1 gartner).

...

da der her er tale om enkeltstående fuldtidsstilling, som nedlægges for at placere arbejdstimer, hvor behovet er krævet og herved mindske arbejdspresset for medarbejderne om sommeren.”

På opsigelsestidspunktet var der to heltidsansatte gartneriarbejdere med lavere anciennitet end A, og det må derfor overvejes, om afskedigelsen af hende er sket i strid med § 2, stk. 3, i organisationsaftale for landbrugsarbejdere, gartneriarbejdere, gartnere og forsøgsmedarbejdere, hvor det hedder bl.a.:

”§ 2 Ansættelsesformer

...

Stk. 3. Når en gartneriarbejder eller gartner, der er ansat ved en statshave mv., har arbejdet i en institution i 300 dage, indgår vedkommende i nummer og afskediges og genantages efter dette, for så vidt det efter ledelsens (ministeriets) skøn om den pågældendes kvalifikationer er foreneligt med institutionens tarv...

Der foretages særskilt nummerering for henholdsvis faglærte gartnere og gartneriarbejdere. Ved afskedigelse og genantagelse er ledelsen (ministeriet) under iagttagelse af den for hver gruppe gældende nummerorden frit stillet med hensyn til valget af faglært eller ufaglært arbejdskraft.

Ancienniteten bortfalder, når der er forløbet et år efter den pågældendes seneste afskedigelse fra institutionen...

Stk. 4. Hvis en ansat, der tidligere har været beskæftiget ved ansættelsesmyndigheden, genansættes inden for samme arbejdsområde inden 3 år efter den tidligere beskæftigelses ophør, medregnes dog tidligere ansættelsesperioder ved ansættelsesmyndigheden ved opgørelsen i stk. 2, for så vidt den tidligere beskæftigelses ophør var begrundet i sygdom, graviditet og fødsel, adoption eller et forhold der ikke kan tilregnes den pågældende.

Stk. 5. For sæsonansatte gartnere og gartneriarbejdere ved statshaver mv., der er omfattet af nummerordningen i § 2, stk. 3, medregnes med virkning fra 1. oktober 1997 ledighedsperioden

om vinteren som beskæftigelse ved afgørelse af, om den ansatte opfylder mindstekravet om sammenlagt beskæftigelse (karenskravet) for at blive omfattet af OAO— fællesoverenskomstens pensionsordning.”

Bestemmelsen i § 2, stk. 3, vedrører efter ordlyden medarbejdere, der afskediges og genansættes. Efter naturlig sproglig forståelse finder opmanden, at der herved henvises til medarbejdere, der regelmæssigt ansættes og afskediges, og at bestemmelsen dermed alene omfatter sæsonansatte medarbejdere. Det forhold, at bestemmelsen i § 2, stk. 5, vedrørende pensionsforhold udtrykkeligt alene omfatter sæsonansatte, ændrer under henvisning til bevisførelsen vedrørende denne bestemmelses tilblivelse ikke herved.

Efter bevisførelsen lægger opmanden til grund, at afskedigelsen af A var begrundet i et behov for at omfordele arbejdskraften, idet der var overskydende timer i vinterhalvåret og mangel på arbejdskraft i sommerhalvåret. Opmanden finder ikke grundlag for at tilsidesætte Korsør kirkegårds vurdering vedrørende udnyttelsen af kirkegårdens ressourcer og den mest hensigtsmæssige sammensætningen af personalet.

Opmanden finder herefter, at afskedigelsen af A var sagligt begrundet, og tager derfor Moderniseringsstyrelsens frifindelsespåstand til følge.

Opmanden bestemte, at hver part skal bære sine omkostninger for voldgiftsretten, og at parterne skal betale opmandens honorar med halvdelen hver.

Vibeke Rønne
højesteretsdommer